

[Kirsten Madsen]

Strategien bygger på fem grundlæggende principper, og et af dem er, at den danske bistandsindsats skal tage sit udgangspunkt i udviklingslandenes behov. Jeg spørger: Er det de behov, som ulandsbefolkningerne selv mener at de har, eller er det de behov, som de har efter danskernes mening? Så længe vi taler om mad, vand og husly, kan vi måske enes, men når det drejer sig om familiemønstre, livsstil, retssystemer osv., kommer vi på kollisionskurs med de øvrige partier. Jeg medgiver, at den strategi, der er lagt frem, forsøger at gå lidt i den retning, men det er bare ikke gennem ulandsbistand, vi hjælper, så det batter.

På et af de seminarer, der har været om fattighedsproblemerne, har jeg bl.a. talt med Verdensbanken om, hvordan man virkelig kan løse problemerne for ulandene, og vi var enige om, at der kun er én vej at gå, nemlig med reel frihandel uden alle de restriktioner, der findes i dag. Vesten kan ikke give de umådelige beløb til den sultende del af verden, som er nødvendige, og det er muligheden for selv at tjene til livets ophold, der er den altafgørende faktor. Der kan ikke gives alle de gældslettelser, man fabler om, fordi de internationale banker fungerer som alle andre banker. De skal have renter af kunderne som sikkerhed for deres indskud, og hvis kunden sætter den sikkerhed over styr, stopper indskyderen med at sætte penge i sådanne institutioner. Det er skatteyderne i de forskellige lande, der skal betale for gældsættelse, betalingsbalanceunderskud og udlandsgæld, og vil skatteyderne i i-landene betale dette for ulandene, når deres egne lande både har store gældsbyrder og økonomiske vanskeligheder?

FN-indbetalingerne taler deres eget tydelige sprog, for Danmark er forholdsvis en af de allerstørste bidragydere til indbyggere i ulandene og lever op til FN's smukke målsætninger. USA og andre store lande brillierer med deres uindløste økonomiske forpligtelser, men i Danmark er vi jo så gode, så gode, og betaler. UNDP har lavet en undersøgelse, der viser, at bidragslandene faktisk snyder ulandene for mindst ti gange så meget som den samlede ulandsbistand, fordi i-landene ikke vil afgive markedsandele for at afhjælpe fattighedsproblemet i ulandene.

Hvis vi mener noget med alle de smukke ord, der står i regeringens samlede strategi, går

vi sammen med alle de lande, som vi har mulighed for at få reelle handelsaftaler med i internationalt regi, så alle virkelig får mulighed for at overleve og man ikke nogle steder dumper fødevarer i havet, mens andre dele af Jordens befolkning sulter ihjel. Så længe Danmark fortsat yder ulandshjælp, kan vi opnå store resultater af den hjælp, vi nu engang giver, ved at koncentrere os om vand, såsæd og . . . prævention! (*Muntherhed*). Men det vigtigste er, at i undervisning skal man som udgangspunkt koncentrere sig om at lære at skrive og læse og ikke andet, for hvis man kan læse, kan man få knowhow. Men vigtigst af alt er friheden, især handelsfriheden.

Fremskridtspartiet mener ikke, at vi fortsat skal give ulandsbistand på den måde, vi gør. Fremskridtspartiet mener, at det skal være en frivillig sag for den enkelte borger, hvilke organisationer man mener er bedst egnede til at varetage de idealer, det pågældende menneske har med hensyn til, hvad vedkommende vil med sine egne penge. Så må ulandene selv beslutte, hvad de vil gøre med de penge, der kommer ad frivillighedens vej.

Det kan ikke være meningen, at den industrialiserede verden stadig væk tror, at den skal bestemme over den store del af klodens befolkningen, som bor i den tredje verden. Det må være en menneskeret selv at bestemme sin livsstil i sit eget land, selv at vedtage egne love, selv at bestemme, hvilke form for kultur man vil leve under, og ikke som den stakkels australler blive tvunget væk af velmenende engelske kolonister, som simpelt hen besluttede, at stenaldertiden var noget af det ondeste, man har.

Når man så ser på, hvordan vores samfund fungerer i dag, er det så lykke med alle de psykiatriske patienter og alle de psykisk syge mennesker, der skal have psykologhjælp? Er det det, vi med vores bedreviden ønsker at eksportere til de arme lande? Jeg mener, at vi for at slippe for den slags ting med det samme skal afskaffe den statsfinansierede ulandsbistand.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne har set frem til denne debat med megen interesse, idet også Danmarks indsats, hvor lille Danmark end er, har betydning for en positiv udvikling i de lande, Danmark er med til at bistå såvel multilateralt som bilateralt.